

Woensdag 1 juli 2026

Voorganger: ds. Henk Methorst

Thema: “De handen van de Heer”

tekst: Markus 8: 22 - 26

De handen van de Heer

Je kunt van Jezus van alles vinden, maar onhandig is Hij niet. Of denk je soms... Nou ja, zoals Hij het nu en dan aanpakt, als ik Hem was, had ik het wel anders gedaan. Het is niet zo handig om je te laten pakken op een plek waarvan je weet dat die plek bekend is bij de vijand. Het is niet zo handig om te zwijgen als je voor de rechter staat. Wie zwijgt stemt toe. Waarom verdedigde U zich niet?

En toch... Jezus... Ik vind Hem ongelooflijk handig. En dat bedoel ik dan heel letterlijk. Zo komen we Hem ook tegen in de geschiedenis die vandaag voor ons ligt. Let maar es op de handen van Jezus. Wat is Hij handig.

De handen van de Heer. Nee, onhandig is Hij niet. Zijn handen doen veel en betekenen alles. Ook voor die blinde, daar in Bethsaïda. Een blinde, in het grensgebied. Want dat is het. Vlak bij de rivier de Jordaan.

Daar, bij de grens lopen een paar mensen. Eén van hen is blind. Ze gaan naar Jezus. Ze komen over de brug. Misschien moesten ze best een drempel over. Vanuit hun begrensde bestaan.

Want die Jezus, daar vindt iedereen wat van. Sommigen prijzen Hem de hemel in. Anderen zien Hem het liefst vertrekken.

Deze mensen gaan. Naar Jezus. Met hun blinde vriend. Verlegen om een aanraking van Jezus. Die blinde laat zich meenemen. Hij laat zich leiden. Hij wist niet beter. Hij kon niet anders. Hij zag geen hand voor ogen. Hij zag ook de handen van Jezus niet. Hij kent Jezus van horen zeggen.

Ik vind het mooi trouwens. Als jij het niet ziet. Als jij in Jezus niet zoveel ziet. Dat anderen je dan bij Jezus brengen. Als jij de scherpte in je denken en in je blik kwijtraakt, als het is alsof Jezus een schim in de mist is, dan zijn er anderen die jou bij Hem brengen.

Trouwens, misschien ben jij die ander voor een blinde. En breng jij een ander bij Jezus. Was jij ooit zo'n ander? Blader maar even terug in je levensboek.

Ze smeken. Of. Jezus. Hun. Blinde. Vriend. Aanraakt. Aanraakt. Hoe intens is dat. Fysiek contact. Een aanraking. Voor ons als gewone mensen is dat al zo. Soms heel intens. Wat kan je er soms naar verlangen. Een aanraking. Huidhongerig als we zijn. Iemand die je aanraakt... dat doet wat met je. Dat raakt je. Meer dan letterlijk. Niet alleen fysiek, maar ook ergens in je emotie, je gevoel.

En bedenk dan dat die ene man blind is. Ik kan het me niet goed voorstellen, want ik ben niet blind. Maar als je blind bent en iemand raakt je aan... dat lijkt me mega intens.

Nou ja, daar komt Jezus. Hij neemt de blinde bij de hand. En neemt hem mee. Buiten het dorp. Alle aandacht, alle persoonlijke aandacht voor de blinde. De naamloze blinde. Jezus focust haarscherp. Op hem.

Hij spuugt in zijn ogen. Dat zag de blinde niet aankomen. Hoe moet dat voor hem geweest zijn. Hij heeft gevoeld dat er iets met zijn ogen gebeurde. En dan zijn daar de handen van de Heer. Hij legt zijn handen op de blinde. Het is de oervorm van het gebed. Bidden met opgelegde handen. Beter gezegd: hier schept Jezus ruimte. Veilige en heilige ruimte. Door de blinde zijn handen op te leggen.

De handen van Jezus op je leven... Het schept ruimte. Je bent veilig. Geborgen. Beschermd. Zijn handen op je hoofd! Zó aangeraakt worden door Jezus... wow.

Zie je iets? Ja precies. Iets. Niet alles. Ik zie schimmen. Mensen die op bomen lijken. Wandelende bomen. Een soort reuze wandelende takken. Ik zie iets. Maar nog niet scherp.

Is dat handig van Jezus? Kan Hij niet sneller? Kan Hij niet beter? Een woord van Hem is toch genoeg om te genezen?

Daar komen de handen van Jezus opnieuw. Weer die veiligheid. Die bescherming. Die ruimte. En nu ziet de blinde scherp. Helder. Hersteld.

Ik leer ervan. Jezus neemt de tijd. Jezus werk gefaseerd. Ik denk dat Hij mensen op die manier test en onderzoekt. Houden ze het met Mij uit, ook als ik niet meteen helemaal genees?

Je vraagt je wat er eigenlijk achter zit. Achter dit verhaal. Wat is de diepere lading? Nou, die is er. Want kort voor dit verhaal is er een ander gesprek. Jezus zegt tegen zijn tegenstanders: je hebt ogen, maar je ziet niet. Oren, maar je hoort niet.

En dan komen die vrienden. Met die blinde. Jezus opent ogen. En dat gaat soms heel geleidelijk. Maar het gebeurt! Gaandeweg ontdek je meer van Hem en zie je scherper hoe Hij is.

Stap voor stap. Eerst een glimp van Hem. En dat steeds meer en scherper. Dat is niet erg. Het is ook niet vreemd. Niet vreemd als je niet alles van Jezus ziet en snapt in je leven. Gaandeweg ontdek je meer.

En je ziet Hem. En alle anderen. Zo vertelt Markus het ons. Je ziet ze allemaal. Jezus en de mensen. Ik zou zeggen: Jezus tussen de mensen. Dat is precies waar Hij voor gekomen is: Jezus tussen de mensen. Zo zie ik Hem het liefst. Jezus tussen de mensen.

Zoals Johannes Hem als eerste aanwees. Jezus, tussen de mensen, daar, al even geleden bij dezelfde rivier, de Jordaan. Zie, het Lam van God. Dat de zonden van mensen wegdraagt. Met een sterke hand en met een liefdevol hart. Het hart van Jezus is verbonden met zijn hand. Ik zal aan Zijn hand vertrouwend gaan. Die hand geleidt mij veilig!

Amen.